

som vil stemme med hr. Behnke, er heller ikke i tvivl.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg har sagt det før, og jeg vil gentage det: Hvis vi en dag diskuterede afgift på cykeldæk her i Folketinget, så ville hr. Arne Melchior – hvis forslaget kom fra f.eks. Dansk Folkeparti eller Fremskridtspartiet, hvad det næppe gør – få drejet debatten hen på racisme. Det er helt typisk for hr. Arne Melchior, og jeg kan faktisk ikke engang længere blive ophidset over det.

Men lad mig vende tilbage til det, jeg så ville sige i min ordførertale. Dansk Folkeparti fremsatte jo det her forslag først i november måned, og der har været en meget, meget livlig debat siden. Det må man sige. En måneds tid efter fremsatte Fremskridtspartiet så et forslag magen til, og jeg er ikke spor utilfreds med, at man i Fremskridtspartiet har ændret signaler på det her punkt. Jeg synes, det er godt: Jo flere der bakker op bag et forbud mod rituelle slagtninger, des bedre. Det skal jeg kun hilse med stor tilfredshed.

Jeg er selvfølgelig også helt tilfreds med, at en del hos De Konservative og en del hos Venstre vil stemme for et forbud mod slagtninger uden bedøvelse. Jeg synes, det er godt.

Jeg har ikke kunnet få svar i dag på, hvordan det ser ud i Venstres og De Konservatives folketingsgrupper – hvordan holdningen er – men det får vi under alle omstændigheder afgjort, når forslagene i næste uge sandsynligvis kommer til sidste behandling. Så vil det vise sig, om der er et flertal for at forbyde modbydelige, dyremishandlende slagtninger uden bedøvelse. Og det vil jeg til hver en tid fastholde at det er. Hvis man fortsætter med at slagte uden bedøvelse – for det er jo i realiteten det, man fortsat vil gøre, også efter at udtalelsen fra Det Dyreetiske Råd er kommet – så er det en form for statsautoriseret dyremishandling, som Dansk Folkeparti vil tage afstand fra.

Jeg har ikke fået noget svar fra justitsministeren på mit spørgsmål vedrørende Det Dyreetiske Råds udtalelse, om ikke rådet efter ministerens opfattelse har overskredet kompetencen. Jeg kan sige, at i dyreværnsloven, hvor Det Dyreetiske Råd bliver omtalt, står der i § 25:

»Justitsministeren nedsætter et råd . . . « – det er jo altså justitsministeren, der har nedsat det her råd – . . . der ud fra en etisk vurdering skal følge udviklingen inden for dyreværn. Rådet kan afgive udtalelser om spørgsmål inden for

dyreværn. Rådet skal endvidere på ministerens begæring afgive udtalelse om særlige spørgsmål vedrørende lovgivningen om dyreværn.«

Det, Det Dyreetiske Råd skal beskæftige sig med, er altså dyrevelfærd. Det, Det Dyreetiske Råd ikke skal beskæftige sig med, er hensynet til religiøse mindretal. Det skal politikerne uvægerlig gøre, hvis de har den opfattelse. Det kan politikerne beslutte.

Men som sædvanlig forsøger man at være fej fra justitsministerens og andre partiers side og skubbe det ind under gulvtæppet og sige, at det nærmest er noget, som Det Dyreetiske Råd har pålagt Folketinget at gøre. Det er det jo på ingen måde, på ingen måde. Det er Folketinget, der træffer beslutningerne, og det er Folketinget, der afgør, om vi skal fortsætte med at slagte dyr uden at bedøve dem.

Så står der i rådets udtalelse på side 11: »Rådet er opmærksom på, at der forekommer illegale slagtninger uden forudgående bedøvelse. Denne problematik har rådet dog valgt at lade ligge.«

Jaså. Og så kunne et af spørgsmålene være: Hvad vil ministeren gøre ved det? For selvfølgelig kan man da ikke bare acceptere, at der direkte finder ulovlige slagtninger sted, men dér har justitsministeren altså ikke bedt om en udtalelse fra Det Dyreetiske Råd.

Så vil jeg godt spørge justitsministeren: Hvad har han tænkt sig at gøre ved det? For alle og enhver ved, at det foregår. Alle og enhver ved, at der desværre bliver solgt dyr til religiøse mindretal, som slagter deres dyr på mere barbarisk måde, end jeg har overværet på NV-OX i Slagelse: hvor det foregår på en mark bag en stald, og hvor det foretages af ukyndige.

Og dér skal jeg så sige med hensyn til Det Veterinære Sundhedsråd, som hr. Arne Melchior så tit er vendt tilbage til, at Det Veterinære Sundhedsråd jo har anmeldt en lang række konkrete sager til forskellige politimestre og udtalt, at slagting uden bedøvelse var en overtrædelse af dyreværnslovens § 13 – den, der går på, at det skal ske så hurtigt og smertefrit som muligt.

Det, der jo bare sker, er, at justitsministeren på den ene side anser slagting uden bedøvelse for forsvarlig på slagterierne, samtidig med at der er masser af politimestre, der rejser sager, hvor det i virkeligheden foregår, men der som sagt er en hel række sager, der ikke bliver anmeldt, og som der bliver set igennem fingre med. Det synes jeg også justitsministeren skylder et svar på.